

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010193
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010193.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného Z. S. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 17. mája 2018 o odvolaní obžalovaného Z. S. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/34/2017 zo dňa 22.11.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. S. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/34/2017 zo dňa 22.11.2017 bol obžalovaný Z. S. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 21.12.2016 v čase o 17.20 h v OD Tesco na Obchodnej ulici vo Zvolene, okres Zvolen odcudzil 1 fľašu dezertného vína s označením TS Červené ovocné 1,5 l v hodnote 0,81 Eur tým spôsobom, že túto si vložil pod bundu a následne s ňou prešiel cez pokladňu bez zaplatenia, čím spôsobil pre spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO: 31 321 828, škodu vo výške 0,81 Eur,

pričom konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 21.12.2015 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola rozhodnutím Okresného úradu Žiar nad Hronom sp. zn. OU-ZH-OVVS-2016/001040 uložená pokuta vo výške 30,- Eur, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.03.2016 a vykonateľnosť dňa 06.04.2016, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/120/2015 zo dňa 02.09.2015, právoplatným dňa 30.09.2015 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v súvislosti s vinou obžalovaného prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného a preto vykonal dokazovanie iba v súvislosti s výrokom o treste. Pri určovaní druhu a výmere trestu prvostupňový súd podľa odôvodnenia rozsudku prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti obžalovaného, a to, že sa k spáchaniu činu priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň prihliadol prvostupňový súd na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Ďalej prvostupňový súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil 41 priestupkov a doposiaľ bol 12-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/120/2015, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov tiež za trestný čin krádeže. Sudca v odôvodnení rozsudku konštatuje, že vzhľadom na osobu obžalovaného a s prihliadnutím na jeho

doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu dospel k záveru, že v danom prípade je už potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko doposiaľ uložené tresty a postihy za priestupky nevedli k náprave obžalovaného, kde podľa jeho názoru iba nepodmienečný trest odňatia slobody dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. S poukazom aj na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, tohto pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, a to do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania podaného v zastúpení obhajcom tento uvádza, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie a taktiež umožnil celú vec v čo najkratšom čase ukončiť, čo považuje za výrazne poľahčujúcu okolnosť. Osobitne pritom akcentuje výšku spôsobenej škody krádežou, a to 0,81 Eur. Uloženie nepodmienečného trestu v takomto prípade považuje za neprimerane prísne a neadekvátne k spôsobenej škode. Podaním odvolania sa domáha uloženia miernejšieho trestu, resp. podmieneného odloženia výkonu trestu.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré nebolo odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. V odôvodnení svojho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne rozviedol svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri ukladaní trestu obžalovanému. Prihliadol pritom na všetky relevantné skutočnosti, ktoré závery si krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku. I krajský súd je toho názoru, že nemožno prehliadnuť tú skutočnosť, že obžalovaný si páchaním drobných krádeží opakovane zabezpečuje prostriedky na živobytie, vedie túlavý spôsob života a dodržiavanie noriem spoločnosti mu nie je blízke. Práve naopak, v záujme uspokojenia svojich potrieb sa dopúšťa drobných krádeží, kde i v tomto prípade ukradol najlacnejšie dezertné víno. Svedčí o tom ďalej i tá skutočnosť, že doposiaľ bol obžalovaný 12-krát súdne trestaný, naposledy za majetkovú trestnú činnosť. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že krádeží sa obžalovaný dopúšťal aj v zahraničí.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý tomuto uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde takto uložený trest môže podľa názoru krajského súdu splniť úlohu tak individuálnej, ako i generálnej prevencie a taktiež i účel trestu. Z týchto dôvodov potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.